

La lluita per la marca verda

El sector crític
d'Els Verds de Mallorca
ha forçat un congrés
extraordinari,
quan encara no fa
un any de l'últim,
perquè els ecologistes
canviïn d'estratègia
i acceptin convergir
amb Esquerra Unida.
En lluita, el segell
o marca verda.

Els Verds de Mallorca celebraran un congrés extraordinari el 9 d'octubre. Una cita forçada pel sector crític, liderat per Miquel Àngel Llauger, que perdé a l'anterior congrés. En joc: la decisió de crear Iniciativa per Balears, com demanen els crítics, o optar per l'estratègia d'enfortir les sigles pròpies en col·laboració amb el Partit Verd espanyol, com defensa el grup fins ara guanyador, liderat per la diputada Margalida Rosselló. Val a dir que Rosselló ja ha anunciat que no repetirà com a candidata al màxim càrrec orgànic d'Els Verds.

"L'entrisme". Com és possible que un partit que va fer un congrés fa menys d'un any pugui convocar-ne un altre per discutir, bàsicament, les mateixes qüestions? Doncs perquè el sector perdedor d'aleshores, el liderat pel crític Miquel Àngel Llauger, ha aconseguit prou signatures per forçar la convocatòria extraordinària d'aquest congrés, en què, per quarta vegada –entre congressos i assemblees–, Els Verds mallorquins discutiran i votaran sobre el mateix assumpte: la relació amb Esquerra Unida.

La migrada militància ecologista i la pràctica assembleària fan que amb un nombre baix de signatures es pugui convocar obligatòriament –automatisme reflectit en els estatuts verds– un congrés.

Justament a aquest objectiu es dedicaren els perdedors de l'any passat, des de la primavera. A l'agost donaren el cop de mà i presentaren una quantitat suficient de peticions per forçar l'event.

Segons el sector de Rosselló, la jugada dels crítics ha estat teledirigida per EU, de manera que han donat d'alta una dotzena de militants nous, quasi tots localitzats a Artà, on el líder local, Julen Adrián, és un dels crítics més actius, la qual cosa ja els ha bastat per forçar el congrés. Sense embuts, els de Rosselló defineixen el cop com una mena "d'entrisme": moviment del PCE durant la dictadura mitjançant el qual "s'entrava", seguint la consigna de la direcció, en els sindicats verticals franquistes per, des de dintre, formar les "comissions obreres" –que després passaren a ser, ja amb nom propi, les CCOO d'avui dia– i treballar des del sindicalisme a favor del comunisme. Una estratègia que, per a les generacions més joves, potser els soni més com a "cavall de Troia", però que, en qualsevol cas, aspira a tenir el mateix resultat: vèncer des de dins. Ara bé, vèncer en què?

Sigles: objecte del desig. Els Verds de Mallorca es divideixen en dues meitats des de fa, almenys, dos anys. Un corrent, el de Rosselló, vol mantenir les sigles en solitari, i només acceptar coali-

JOAN CELA

Miquel Rosselló, líder d'Esquerra Unida a les Illes Balears, treballa des de fa mesos per confegir Iniciativa per Balears, amb el suport dels companys catalans i de la federació que encapçala Gaspar Llamazares. Per al projecte és vital la refundació amb Els Verds.

cions a última hora i sempre amb la màxima quantitat possible de candidats per a l'organització pròpia. L'altre, el de Llauger, considera que els ecologistes tenen molt poc –o res– a fer per si sols i que és important ajudar a bastir un projecte d'espectre ideològic més ample, a l'estil d'Iniciativa per Catalunya, que tenguí més possibilitats d'impedir la renovació de la majoria absoluta del PP a Balears el 2007.

A l'octubre de 2002 el congrés verd discutí les dues opcions. I guanyà, per molt poc, la de Rosselló. A començament de l'any següent, ja amb les eleccions autonòmiques de 2003 al cap de tres mesos, es reproduí la divergència: s'acceptà la coalició amb EU, però el sector majoritari forçà una aliança liderada per ells, i no per EU; els minoritaris van veure la intenció última de forçar una coalició impossible d'acceptar per EU. Es votà i guanyà, novament, Rosselló. EU, finalment, acceptà com a mal menor una

aliança d'allò més estranya: la cap de llista seria Rosselló, a pesar que ella no hagués volgut haver-se aliat amb EU. A més, per acabar d'arrodonir l'estranya estratègia verda, ni a Menorca ni a Eivissa els ecologistes no feien coalició amb ningú

Les eleccions foren un desastre: Els Verds d'Eivissa, de Joan Buades, desapareixen; els de Menorca queden en un no-res i la coalició a Mallorca manté els dos diputats, però per poc es queda a fora. Així, a EU el malestar es converteix en irritació i es pren la decisió de posar fi d'una vegada per totes a les ànsies d'independència d'Els Verds de Rosselló. Amb tot, el sector crític no accepta la voluntat oficialista d'ajornar el congrés ordinari, previst inicialment per a l'octubre, i el convoquen. Llauger esperava que després del desastre electoral la majoria ecologista acceptés la seva estratègia, però no fou així, i de bell nou es fotocopia el resultat de les dues vegades

anteriors: per un pèl guanya Rosselló. Mentrestant, EU ja havia posat en marxa el procés de refundació, que culminarà la pròxima primavera, mitjançant el qual crearà Iniciativa per Balears. Per a això compta amb l'ajut d'Iniciativa per Catalunya i de Gaspar Llamazares. El temps per als crítics de Llauger s'acabava. Les eleccions generals de març obriren, però, un parèntesi. I tot just passades, arribà la darrera ofensiva. Llauger, així com altres membres destacats del seu grup, dóna suport a la candidatura d'EU a les eleccions europees de juny. Llavors, durant l'estiu, es posa en marxa l'operació per forçar, a través dels nous militants, la quarta votació sobre la convergència o no amb EU, que seria ja la integració en Iniciativa per Balears. Aconseguixen la convocatòria del congrés extraordinari, en el qual esperen vèncer. La darrera oportunitat per guanyar. Però guanyar, per a què? No tant pels vots ecologistes com per les sigles verdes.

Margalida Rosselló, cap visible d'Els Verds a Mallorca, haurà de ser ratificada només una mesos després de revalidar al càrrec gràcies als moviments del sector crític, que volen treballar amb EU.

Ni EU ni els crítics verds esperen que de la victòria de les tesis unionistes en el sí ecologista es derivi un potencial de vot important per a la futura Iniciativa. En realitat és una lluita pel control de les sigles. En efecte, el nivell de sufragi tradicional d'Els Verds és d'entorn un 3% a cada illa. No prové necessàriament de votats d'esquerra, tal com ha quedat provat amb les coalicions a Mallorca d'EU-Verds de 1999 i 2003, ja que els

dos partits junts mai no han arribat a un nivell de suport ni remotament semblant al que obtingueren per separat el 1995. Per això a EU avaluem que no hi hauria transvasament de vot ideològic en favor propi (cap a Iniciativa) si anassin sols a les eleccions Els Verds. És a dir, no es tracta tant d'esperar de sumar vots com d'evitar que les sigles vagin per separat. Perquè, en aquest cas, segur que –o així ho pensen a EU– anant per lliure els eco-

logistes sols obtindrien, com a mínim, el 3% de sempre, percentatge que no els serviria per tenir representació però sí per evitar que Iniciativa en tengués. Dit amb altres paraules, EU vol la "marca" ecologista. Això és el que al capdavant es dilucidarà el pròxim 9 d'octubre.

Efecte dominó. El resultat del congrés verd també serà important per a les expectatives generals d'altres partits. Si els ecologistes no fan part d'Iniciativa, voldrà dir que les dues forces es podrien anul·lar l'una a l'altra. A més, si en el PSM s'imposa la tesi d'anar també sols, en part la lluita seria molt més acarnissada entre els tres partits. No tant perquè haurien de sortir a pescar el mateix vot com perquè en la situació de bipartidisme intens i creixent que viuen les Balears els cinc diputats que ara tenen (dos d'EU – Els Verds i tres del PSM) per Mallorca fàcilment es podrien veure reduïts a dos o tres. Per la llei d'Hondt, està clar que almenys un aniria a parar al Partit Popular, i això –sobre l'actual distribució d'escons– li donaria sòlides esperances d'aconseguir la majoria absoluta a Mallorca i de mantenir alhora la seva força tradicional a Eivissa –només interrompuda el 1999.

El congrés d'Els Verds de Mallorca és seguit per la resta de forces polítiques amb molt d'interès

Per tant, el congrés d'Els Verds de Mallorca és discretament seguit per la resta de forces polítiques amb molt d'interès. Segons l'opció estratègica que s'imposi, tot el panorama polític amb vista a les pròximes eleccions de 2007 es pot veure afectat.

És l'efecte dominó dels ecologistes. Tothom alerta.

Miquel Payeras